

NEEM ME NIET KWALIJK, EXCELLENTIE
(Pardon me, Prime Minister)

Een komedie in twee bedrijven

door

EDWARD TAYLOR en JOHN GRAHAM

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NEEM ME NIET KWALIJK, EXCELLENTIE - PARDON ME, PRIME MINISTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWARD TAYLOR en JOHN GRAHAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De Rt. Hon. George Venables, M.P.

Rodney Cambell

De Rt. Hon. Hector Cramond, M.P.

Miss Frobisher

Sybil Venables

Shirley Springer

Jane Rotherbrook

Dora Springer

Een man

Tijd van handeling: Misschien binnenkort?

EERSTE BEDRIJF:

Eerste tafereel: in de vroege middag in de lente

Tweede tafereel: vijf minuten later

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste tafereel: vijftien minuten later

Tweede tafereel: tien minuten later

DECOR:

De werkkamer van de minister president, Downing Street 10. Het is vroeg in de middag en de zon schijnt naar binnen. Het bureau van de minister president staat midden in de kamer, voor de achterwand. Tussen het bureau en de wand staat de bureaustoel. In de achterwand zitten ramen met uitzicht op de tuin. In beide zijwanden links en rechts is ter hoogte van het bureau een deur. De ene (rechts) is een verbinding met nummer 11, de woning van de minister van financiën en de andere (links) leidt naar de hal. Voor rechts is een deur naar de bibliotheek en voor links is een deur naar de wachtkamer. In de kamer staan behalve het bureau aan beide zijden van het bureau tegen de achterwand een stoel. Tussen de deuren aan de rechterwand staat een kast en voor de deur naar bibliotheek staat een tafeltje met een gemakkelijke stoel. Rechts midden staat een leunstoel met een tafeltje en links midden staat een bank. Tegen de linkerwand voor de deur naar de antichambre staat nog een gemakkelijke stoel. Tegen de achterwand links hangt een portret van Gladstone dat een ingebouwde drankenkast verbergt.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Als het doek opengaat zit de minister president, de Rt. Hon. George Venables, M.P., aan zijn bureau. Hij kijkt het publiek ernstig en oprecht aan. Hij is in de vijftig en aangenaam klasseloos: naar buiten toe streng, sterk en indrukwekkend; maar inwendig een kwetsbare man. Hij heeft een eenvoudig donkergrijs kostuum aan.

Venables (*levendig*): Goeden avond. Ik spreek vanavond tot u vanuit Downing Street Ten. Ik zou eens met u willen praten over de grote veranderingen in het leven van ons allen welke ik, als uw minister president, deze week in werking heb gezet. Veranderingen waarvan wij geloven dat ze de gezondheid en het geluk van ons allen zullen bevorderen en de positie van ons land tussen de andere leidende mogendheden zullen verbeteren. Ik weet dat velen van u, net als ik, denken dat de twijfelachtige morele waarden van de laatste jaren een neergaande impuls hebben gegeven aan de kwaliteit van uw leven en uw zelfrespect en aan onze mogelijkheden om met andere wereldmachten te kunnen concurreren. Zoals u ongetwijfeld hebt gehoord, zijn wij stappen aan het ondernemen deze neergaande spiraal een halt toe te roepen, om slapheid en genotzucht uit te bannen en onze nationale moraal weer te herstellen. U kent onze maatregelen die een einde moeten maken aan pornografie, gokken, drankmisbruik en andere uiterlijke kenmerken van deze zoge naamde tolerante samenleving. Maar overheidsmaatregelen alleen zijn niet toereikend. Het is aan ons allen, als individu -aan mij en aan u (*hij gebaart naar het publiek met de steel van zijn pijp*) om onze schouders eronder te zetten en de wielen in beweging te zetten die het tij moeten keren. Als wij in de strijd tegen deze achterstand willen winnen, dan ben ik van één ding overtuigd. Ik weet zeker - heel zeker - heel, heel zeker zelfs, dat..... Oh, verdorie, nu ben ik het weer vergeten! (*op dit punt begint de persoon die we tot op dit moment niet hebben gezien omdat hij met zijn rug naar het publiek in de grote leunstoel voor op het toneel zit, te spreken. Het is Rodney Campbell, de parlementaire privé secretaris van de minister president. Hij is begin dertig, welbespraakt, een knappe, elegante en gladde jonge man, die altijd de juiste lengte van zijn manchetten uit de mouwen heeft steken en op de juiste manier eerbiedig is voor de Minister President. Hij is gekleed in een lichtgrijs kostuum*)

Campbell (*souffleert*): "Onze levenshouding onberispelijk zal moeten zijn."

Venables: Dank je, Campbell, ik vergeet dat stukje altijd.

Campbell (*staat op*): Maak u geen zorgen, excellentie, ik heb de eerst zin van iedere alinea op een keycard laten typen. (*hij steekt een aantal grote witte kaarten omhoog. Hij pakt de kaart waarop de laatste zin in grote letters staan uitgeprint*) Ik sta achter de camera en zal ze omhoog houden als u de tekst niet meer weet.

Venables: Dank je, Campbell.

Campbell: Die kerels van de t.v. hebben natuurlijk ook een autocue. U zou desgewenst de hele redevoering af kunnen lezen.

Venables: Dat vind ik eigenlijk oneerlijk.

Campbell: Zoals u wenst, excellentie. Nu u de rede toch onderbroken hebt; mag ik even een suggestie doen. Ik denk dat u met uw vinger moet zwaaien bij "slapheid en genotzucht". Toen u in Wolverhampton met uw vinger zwaaide, ging het buitengewoon goed.

Venables: Wolverhampton is de natie niet. Het algemene gevoel in dit land is wars van dit soort dingen. Ik weet zelfs niet zeker of ik mijn pijp wel zal gebruiken.

Campbell: Oh, de communicatie specialisten zijn heel duidelijk op dat gebied. Recent onderzoek heeft uitgewezen dat pijproken het belangrijkste stabiliteitssymbool is.... zelfs nog voor honden.

Venables: Hm. Hoe ver ben ik?

Campbell: U hebt de openingszinnen gedaan en blunderde bij "levenshouding".

Venables (*begint weer met de rede*): Onze levenshouding onberispelijk zal moeten zijn. Alleen door het vermijden van de gladde helling van zelf..... Dat is een vreselijke zin om uit te spreken! Wie heeft dat geschreven?

Campbell: Uzelf, meneer. Het was één van uw wijzigingen.

Venables: Oh. (*begint weer*) "Ik hoef u niet te herinneren aan datgene wat de regering tot nu toe bereikt heeft". Eh.... en dan?

Campbell: U brengt hen de wapenfeiten van de regering in herinnering.

Venables: Die hoef ik niet te repeteren. Aangezien het over feiten en cijfers gaat, kan ik de aantekeningen op mijn bureau inkijken. Ik zal alleen het slot nog een keer oefenen.

Campbell: Misschien is het goed te beginnen bij "ik realiseer me dat er kritiek zal komen."

Venables (*begint weer*): "Ik realiseer me natuurlijk dat er kritiek zal komen. Maar ik daag de kortzichtigen uit naar de lange termijn te kijken." (*hij denkt even na*) Hoe lang ben ik in de uitzending, Campbell?

Campbell: Tien minuten. U hebt voor iets minder dan tien minuten materiaal zodat u de laatste vijf seconden af kunt sluiten met een vastberaden blik.

Venables: Hm. Waar ben ik gebleven?

Campbell: U zei juist dat u de kortzichtigen uitdaagde.

Venables (*begint weer*): "Maar ik daag de kortzichtigen uit naar de lange termijn te kijken. Laten we aan een wereld werken waar we van kunnen genieten met longen die niet door sigaretten zijn bevuild, met ogen die niet vertroebeld zijn door alcohol en met harten en hoofden die niet vergiftigd zijn door excessen." (*hij kijkt vastberaden voor zich uit*)

Campbell: Wat is er, meneer? Speelt uw maag weer op?

Venables: Natuurlijk niet! Ik oefen op mijn vastberaden blik. "Ik wens u allen nog een prettige avond". Mooi, Campbell, nu een sigaar en een flink glas whisky.

Campbell (*staat op om aan de vraag te voldoen, maar laat een waarschuwend geluid horen*): Is dat verstandig, sir? De minister van financiën kan zo binnen komen. Hij kan op twintig pas afstand drank ruiken.

Venables: Breng me dan ook maar een ademverfrisser mee. Gladstone (*hij wijst met zijn duim naar het portret*) heeft er wel wat naast de fles drank liggen. (*aan de wand achter het bureau hangt een portret van meneer Gladstone. Campbell draait dat open. Het blijkt de deur van een drankenkabinet te zijn, waarin flessen, glazen en 'n doos sigaren staat. Campbell schenkt een glas whisky voor de premier in en brengt het naar hem toe, samen met een klein doosje tabletten en een sigaar*) Hoe denkt de minister trouwens over mijn t.v. optreden van afgelopen zondag?

Campbell (*steekt Venables's sigaar aan*): Hij heeft het gevoel dat u probeert met de veren van de begrotingstoespraak van morgen te pronken. Hij vindt dat de nieuwe Puriteinse beweging zijn geesteskind is.

Venables: Onzin! Ik zag achttien maand geleden al waar de publieke opinie naar toe ging. Na dat gedoe van de minister van Binnenlandse Zaken en die Bunny meisjes. Ik heb toen het Partij Comité al gezegd dat "de mensen hun buik vol hadden van deze toegeeflijkheid". Ik heb duidelijk gezegd: "Ze zijn aan een Puriteinse Strooming toe."

Campbell: En volkomen terecht.

Venables: De Britten houden van discipline, Campbell. Denk aan Cromwell.

Campbell: Ik denk dat de minister van financiën vindt dat hij een betere

Cromwell is dan u.

Venables: Misschien. Maar tussen ons tweeën Campbell, de obsessie voor de moraal van de minister van financiën is bijna onfatsoenlijk. Hij en zijn makkers maken het wel een beetje te bont.

Campbell: De meesten in het kabinet staan niettemin achter hem. Om van de Puriteinse Federatie in het hele land maar niet te spreken. Ik denk dat hij daarom vindt dat het zijn geesteskind is. Hij had het zelf graag op de t.v. aangekondigd.

Venables: Wij, in de Progressieve Partij, hebben nooit interne verdeeldheid gekend. Maar vergeet niet dat bepaalde minister presidenten door leden van hun eigen regering zijn gewipt.

Campbell: Lloyd George, hè?

Venables: Ja, en Asquith. En Gladstone!

Campbell (*pakt het lege glas van Venables*): Gladstone? Zeker, sir. (*hij vult het glas nog eens bij*) U hebt toch niet vergeten dat er een journalist komt?

Venables: Nee, zeker niet. Een dochter van Lord Rotherbrook, heb ik begrepen.

Campbell: Ze werkt sinds kort voor één van de zondagskranten. Ze wil een exclusief verhaal over "Leven op Nummer Tien".

Venables: Na wat die Rotherbrook voor ons heeft gedaan bij de verkiezingen is dit wel het minste wat we kunnen doen.

Campbell geeft het bijgevolde glas aan Venables. Er wordt op de deur van de doorgang naar nummer 11 geklopt. De deur wordt geopend en de secretaresse van de minister van financiën, Miss Frobisher, verschijnt. Ze is in de twintig, in beginsel knap, maar haar charme wordt tenietgedaan door een onaantrekkelijk bril, strak achterover getrokken haren en truttige kleren. Haar enige concessie aan haar vrouwelijkheid is haar zwakte voor Rodney Campbell.

Miss Frobisher: Neem me niet kwalijk, excellentie, maar de minister zou u graag even willen spreken. (*bekoorlijk*) Goedemiddag, meneer Campbell.

Campbell: Goedemiddag, Miss.... eh.... um.....

Venables wordt nerveus. Hij doet de bovenste la van zijn bureau open en laat de brandende sigaar erin vallen en gooit de la weer dicht. Hij neemt vlug een slok, opent een andere la en wil het halfvolle glas erin zetten als de minister van financiën, de Rt. Hon. Hector Cramond, binnenkomt. Hij is een robuuste, rechtlijnige Schot, ongeveer midden vijftig: een militante Schotse Puritein,

wiens ruwe uiterlijk een hart van steen verbergt. Maar ergens, diep van binnen, is een sprankje menselijkheid. Hij draagt een zwarte jas, streepjesbroek en heeft een militante uitdrukking op zijn gezicht. Hij heeft een pak papier in de hand.

Venables: Kom binnen, Hector, kom binnen. (*weet dat hij gevangen zit met het glas in zijn hand*) Even mijn hoestdrankje opdrinken.

Cramond: Ruikt als whisky.

Venables: Ja, jammer genoeg wel. De producenten proberen de geur weg te nemen.

Cramond: Ik wilde nog even over de begroting van morgen praten.

Venables: Heel goed, maar over een paar minuten komt er een journalist.

Cramond: Journalist? Is dat verstandig? We willen niet dat de begroting uitlekt.

Venables: Mijn beste man, Lord Rotherbrook zijn dochter wil een artikel schrijven over "Het Leven op Nummer Tien". Er zal geen politiek in worden beschreven.

Cramond: Hm.

Venables: Hoe dan ook, het publiek weet ondertussen wel wat ze kan verwachten van de begroting.

Cramond: Ze willen mijn begroting gebruiken om de tolerante samenleving te veranderen. En ze zullen niet teleurgesteld worden! Ik heb besloten om mijn toespraak tot het Lagerhuis te beginnen met het lanceren van de nieuwe wetsvoorstellen. In de eerste plaats zal ik de verdrievoudiging van de belasting op sigaretten en alcohol aankondigen, met ingang van morgenmiddag drie uur.

Venables: Dus er is geen mogelijkheid dat iemand alarm kan slaan?

Cramond (*klopt op het bureau*): Klopt!

Venables: Denk je niet dat er een soort aankondiging gedaan moet worden? Het is de eerste keer dat een regering de begroting gebruikt om de nationale levenshouding te veranderen.

Cramond (*onzeker*): Tja, dat kan wel zijn, maar.....

Miss Frobisher: Neem me niet kwalijk, meneer de minister....

Cramond: Wat is er Frobisher?

Miss Frobisher: Wat de minister president zegt is niet helemaal waar. De begroting van achttien twee en zestig had als voornaamste doel een sociale hervorming. Volgens Hansard was het debat....

Cramond: Goed, Frobisher. Dat wilde ik juist zeggen. Hoe dan ook.... het publiek wil dat wij ontucht en immoraliteit uitbannen en Britain weer zuiveren.

Venables: Dat heb ik bij de verkiezingen beloofd. Maar zoals ik al zei,

het is ongewoon om sociaal kwaad door middel van fiscale maatregelen uit te bannen in plaats van door normale wetgeving. *(uit de bureaulade waarin Venables zijn sigaar heeft gestopt, komt rook)*

Cramond: Als we alles waar we het niet mee eens zijn uit willen bannen met aparte wetten dan hebben we jaren nodig. Met mijn begroting halen we de hele boel in één keer onderuit. Tussen twee haakjes, ik denk dat je bureau in brand staat.

Venables: Een parlementair precedent.... *(hij doet snel de la open waarin hij de sigaar heeft laten vallen)* Alle mensen! Het is..... eh.... die stomme pijp die ze me voor de t.v. toespraken laten gebruiken. Doe iets, Campbell. *(Campbell heeft in de gaten gekregen dat Miss Frobisher hem voortdurend vol aanbidding aankijkt en is blij dat hij kan ontsnappen en de premier te hulp kan komen. Hij kijkt in de la)*

Campbell: Het ziet er naar uit dat een paar van uw papieren in brand staan, sir.

Cramond: Er is een emmer zand in de gang, man. *(Campbell trekt de la uit het bureau en neemt die mee naar de hal)*

Venables *(roept hem na)*: Die papieren zijn de begrotingen van defensie. Ga naar het ministerie en vraag of ze je nieuwe willen sturen. Zeg maar dat ze niet gedetailleerd genoeg waren.

Campbell: Heel goed, sir. *(Campbell gaat af met een sliert rook achter zich aan)*

Cramond: En nog iets. Ik stel voor dat we een tijdslimiet invoeren bij het debat over de begroting. We willen niet dat de Oppositie er een bende van maakt en de hele boel in het honderd jaagt.

Venables: Maar, Hector, wij zijn een democratie, weet je nog wel? Dit is een controversieel onderwerp. Het debat van de begroting heeft nog nooit een tijdslimiet gehad.

Cramond: Dan wordt het hoog tijd.

Miss Frobisher: Neem me niet kwalijk, meneer, maar volgens Hansard werd het begrotingsdebat in negentien vijftien beperkt.

Cramond: Dat wilde ik juist opmerken.

Venables: Maar negentien vijftien? Dat was een nationale noodtoestand. Een oorlog.

Cramond: Dit is ook een nationale noodtoestand. Een oorlog tegen de verdorvenheid! *(tegen Miss Frobisher)* Mooi, Frobisher, ik wil die rapporten tegen theetijd uitgetikt hebben.

Miss Frobisher: Heel goed, meneer. *(Miss Frobisher gaat af door de passage naar nummer 11; Cramond voert zijn druk op Venables nog wat op. Deze begint er opgejaagd uit te zien)*

Venables: Nu, Hector, als dat alles is.....

Cramond: Bij lange na nog niet. Ik heb nog eens nagedacht over die heffing van tachtig procent van de winst door de nieuwe wet op Casino's en Bookmakerskantoren.

Venables: Ja, tachtig procent lijkt me inderdaad wel een beetje overdreven.

Cramond: Overdreven? Het is niet genoeg! Als je ziet hoe een aantal van die bookmakers werken... als je ze vijf procent van hun winst laat houden, hebben ze nog een riant bestaan. De meesten verdienen bijvoorbeeld deze week alleen al een bom geld. Ze hebben zes tegen vier tegen de nieuwe wet staan! We willen ze toch opheffen, of niet soms?

Venables: Ja.

Cramond: Laten we er dan vijf en negentig procent van hun winst van maken en dan gaan ze werkelijk kapot.

Venables: We moeten ook niet volkomen wreed overkomen.

Cramond: We moeten ook niet als slappelingen overkomen! (*hij haalt een ander papier uit de stapel*) Nu, we zijn het al eens over vijf en negentig procent belasting op striptenten.

Venables: Heb je dat met de Procureur Generaal doorgenomen?

Cramond: Inderdaad. De belangrijkste zin wordt nu: "een speciale belasting van vijf en negentig procent van de winst zal worden geheven op die amusementsgelegenheden waar obsceen en suggestieve voorstellingen worden gegeven, of waar uitvoerenden niet geheel gekleed zijn tijdens de voorstelling". Iedere striptent is tegen het eind van de week gesloten en de helft van alle West End theaters ook.

Venables: Dat zal de Puriteinse Federatie wel bevallen.

Cramond: Het zal ze nog meer bevallen als we de casino's sluiten! Moet je nagaan! Vijf en negentig procent belasting op winst plus vijf en negentig procent belasting op gewonnen geld. En ik bedoel op alle gokken, biljarten, kerkelijke loterijen, om nog maar niet te spreken van die tempels der zonde in High Street.

Venables: Tempels der zonde in....?

Cramond: Bingolokalen! We moeten in dit land uitbannen dat men iets voor niets wil krijgen! Het sluiten van de casino's is niet voldoende, we moeten de neiging uitbannen!

Venables: We moeten oppassen dat we in het begin niet te ver gaan.

Cramond: Begin je bang te worden voor onze kruistocht? Als je bang begint te worden om te vechten, zijn er wel andere, minister president. (*heel nadrukkelijk*) Er zijn mensen in het kabinet, die klaar staan om het roer over te nemen.

De deur van de hal gaat open en de vrouw van de premier komt binnen. Sybil Venables is een lieve, maar wat vage dame van begin vijftig, volkomen ontoegankelijk voor de gespannen atmosfeer waarin ze terecht is gekomen; daarbij komt dat zij de enige persoon in het land is die niet bang is voor de minister van financiën. Ze is gracieus, vrolijk en een liefhebster van alle dingen die licht en vrolijk zijn. Ze heeft een vaas bloemen bij zich.

Sybil: Zo, wat zijn jullie, kwajongens, van plan? Ik dacht dat je wel een paar bloemen wilde, George, het is tenslotte maandag. *(ze zet de vaas op het bureau)*

Venables: Dank je, Sybil. De minister van financiën en ik zijn in gesprek. We hebben het druk, liefje.

Sybil *(schikt de bloemen)*: Ik hoop dat je die arme Hector het leven niet al te zuur maakt. *(tegen Cramond)* Je moet het hem maar niet kwalijk nemen, hij is soms zo dominant.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto